

ΠΟΙΚΙΛΑ ΛΑΛΗΜΑΤΑ.

—οο—

Ὁ κύσων ὤθησε τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ἐν Πειραιεὶ κατατρίβουσιν τὸ θέρος, τὴν ἐν Φαλήρῳ καὶ Μουνυχίᾳ καθ' ἐκάστην λουομένην, νὰ καταβῇ ὅπως ἐκ δευτέρου λουσθῇ, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐν ἰδρωτί χορεύουσα ἐπὶ τοῦ ῥωσικοῦ δρόμωνος *Ὀλέρ*. Πλοίαρχος εὐγενὴς, προσπνὴς καὶ φιλόφρων, ἀξιοματικοὶ εὐπροσέγχοι, τὸ ὠραῖον φύλον ἐκρινάς ἐνδεδυμένον στολὰς, θάλλον τῷ ὄντι, αἰθουσαι δύο κομψότατα κῦτρεπισμέναι καὶ δεῖπνος τὸν ῥῆνον ἐλόκληρον ἐν φιάλαις φέρων, δὲν εὐρίσκονται καθ' ἡμέραν.

Ἐνθυμοῦνται ἴσως οἱ ἀναγνώσται, ὧν τινες καὶ αὐτόπται μάρτυρες ἐγένοντο, ὅτι κατὰ τὸν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς γαλλικῆς ναυαρχίδος *Μαρίσσης* συγκροτηθέντα χορὸν « ὡς ἐκ μαγείας ἐβλάστησεν αἰφνης μυροβόλος κήπος καὶ πίδαξ ἐβλύστησε δακρυόεσσα (*). » — Ἐπανελθὼν προχθὲς ἐκ τοῦ χοροῦ τοῦ ῥωσικοῦ πλοίου, ἠθέλησα ν' ἀναγνώσω τὴν ἐπιούσαν τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι, ἂν ἡ γαλλικὴ ναυαρχὴ εἶχε κήπον καὶ πίδακα, ἡ ῥωσικὴ μόνον γάστρας πολλὰς εἶχε, ἀλλ' οὔτε πίδακα οὔτε ἀναβρυτήριον· καὶ ὅμως ἀνάγκη νὰ πιστεύσωμεν, ὡς εἰ ἡ πίδαξ ἦν ἀπαραίτητος ἐπὶ πλοίου, ὅτι ἐθαυμάσαμεν τὰς μαρμαρυγὰς τῶν ἀναπιδυομένων ὑδάτων· « διότι, κατὰ τινὰ ἐφημερίδα, εἶχον κατασκευασθῇ καὶ τεχνητὰ ἀναβρυτήρια. » — Ἐτέρα δ' ἐφημερίς ἀναγγέλλει—καὶ προστεθῇ τῷ θαυμαστικῶν ἐν παρενθέσει—ὅτι ἅπασαι αἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἦσαν λευκοφόροι (!), ὡς ἐν ἐξετάσει κοράσια. Ποῦ δὲ κατεκρύβης σὺ, ἡ παγκάλη νομιζομένη, ἡ τὰ τοῦ ἀπλοῦ (λέγω ἀπλοῦ) προσώπου ῥόδα καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων σου ἐπιχέασα, ἀφανῇ εἰς τὸν εἰπόντα σε λευχεύονα; Ποῦ δὲ ὑμεῖς αἱ εὐσσοί, αἱ γλαυκαί, αἱ ἐρυθραί, αἱ διὰ πολυχρώμων ἀνθέων ἐσθῆτας ποικιλιμένας φοροῦσαι, ποῦ κατελείφθητε; — Καὶ ὅτι μὲν τινες ἴσως, μὴ ἀναγνοῦσαι τὸν Σαιξπῆρον—μὴ δὲ τίς με ψέξῃ ὅτι δὲν λέγω Σακεσπῆρον—ἐφόρουν κόκκινον χρῶμα, δυσκόλως δύναται τις ν' ἀρνηθῇ.

« Ὁ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς γυναῖκας ἐν πρόσωπον, αὐταὶ δὲ (διὰ τῆς ζωγραφικῆς τῶν τέχνης) κατασκευάζουσιν εἰς ἑαυτὰς καὶ δεύτερον. »

ὅτι ὅμως ἦσαν καὶ αἱ λευκὸν χρῶμα φοροῦσαι διαρρήδην ἀρνοῦμαι!

Γυναῖκες, γυναῖκες!

« Χορεύετε, πηδάτε, ψιθυρίζετε, ἀποθαπτίζετε τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποδίδετε τὴν ἰδίαν ἐλαφρότητα εἰς τὴν ὑμετέραν ἄγνοιαν, »

πόσοι ὅμως καταβάλλονται ἄρρωστοι, καὶ, ἀνκλαμβάνοντες πάλιν, ἀνανοσοῦσι, βλέποντες τοὺς χοροὺς καὶ τὰ πηδήματα ὑμῶν, καὶ τοὺς ψιθυρισμοὺς ἀκούοντες! — Παράδειγμα ὁ φίλος μου X. . . — Ἐχόρευσε τὸ πρῶτον μετὰ νεάνιδος ἐν ἐπιστήμῳ χορῷ, συνεπήδησεν ἔπειτα ἐν οἰκογενειακῇ ἐορτῇ, καὶ ἡ τυπικὴ ὁμιλία, ἡ μόνον αὐτῇ γεγωνυῖα τῇ φωνῇ γινυμένη συνήθως, μετετράπη εἰς ἀθῶους μὲν ἀλλ' οἰκείους ψιθυρισμοὺς, καὶ ἡ ἐλαφρότης ἐκείνης—ἡ σωματικὴ ἀναμφιβόλως—ἐγένετο αἰτία τοῦ πάθους τοῦ φίλου μου. . . Περιττὸν δὲ νὰ περιγράψω πῶς, λαθεὶς μετὰ ταῦτα καὶ μὴ προφυλαχθεὶς, ἐξετέθη πάλιν εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τοὺς ἀκτινοβόλους ἀστέρας, εἰς κοπιώδη πηδήματα καὶ εἰς ψιθυρισμοὺς, ἀνανοσήσας δὲ κατελήφθη ὑπὸ σφοδροτέρου πυρετοῦ! . . .

Παρατήρησα πάντοτε ὅτι αἱ γυναῖκες ὑπερέχουσι τῶν ἀνδρῶν εἰς τινὰς περιστάσεις. Ἴδετε τὰ λουτρά τοῦ Πειραιῶς, τοῦ Φαλήρου μάλιστα τοῦ σήμερον προτιμωμένου ὑπὸ τῆς ἀστάτου κοινωνίας· ἐνταῦθα μὲν, παρὰ τὰ τῶν ἀνδρῶν, οὐδ' ἔχνος ἀνδρὸς ἐξωτῶν θυρῶν· ἐκεῖ δὲ, παρὰ τὰ τῶν γυναικῶν, θῆλυ πλῆθος ἀναμένει. Αἱ γυναῖκες ἐγεννήθησαν φύσει φιλόλουτροι, οὐδόλως δὲ κατακρίνω αὐτάς—ἀπογόνους βεβαίως κύκνων . . . ἢ χηνῶν. — Ἀπόδειξις δὲ τῶν λεγομένων τὰ τε ἀρχαῖα καὶ τὰ νέα καλλιτεχνικά μνημεῖα. Οὐδεπώποτε τις τῶν ζωγράφων ἢ τῶν γλυπτῶν παρέστησε Δία ἢ Πάνα ἀναδυόμενον ἢ λουόμενον, ἐν ᾧ καὶ Ἀφροδίτην ἀναδυομένην ἔχομεν καὶ νύμφας λουόμενας εἰς διαυγῇ νάματα, καθ' ἡμέραν δὲ οἱ ζωγράφοι, παριστάντες δάση καὶ ἐν αὐτοῖς πηγὰς ἢ ῥυάκια, ἐγκαρφοῦσιν ἐπὶ τῶν ὄχθων αὐτῶν νύμφην τινὰ ὑδατι περιρρέομένην, ὡς ἄλλο θηρίον, ἀλλιγάτορα ἢ κροκύδειλον.

Ἀλλὰ καὶ τῆς Συνελεύσεως φίλοι φαίνονται αἱ γυναῖκες, καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἂν μὴ ὑπῆρχον αὐστηροὶ κλητῆρες, ἤθελον κατακλύσει ὀλόκληρον τὸ ἀκροατήριον, ὡς μικροῦ δειν κατέκλυσαν προχθὲς τὸ τῶν διπλωματῶν θεωρεῖον, ὅπως ἀκούσωσι τῶν καταφρονούντων καὶ ζῶν καὶ περιουσίαν καὶ κατάρριπτόντων θαρράλως τὴν ὑπὸ τῶν Ἑπτανησίων προσφερομένην ἐλευσινίαν δάδα, ὡς κάλλιστα ἐλέχθη· μή μοι τὴν δάδα προσφέρετε, ἀλλ' ἀπαγγέλατέ μοι τὴν περίφημον ἐκείνην τοῦ *Béranger* ἀναφοράν (*).

Puisque le tyran est à bas

Laissez-nous prendre nos chats.

Quand sur son règne on prend des notes

Grâce pour quelques chiens félons!

Tel qui longtemps lécha ses bottes

Lui mord aujourd' hui les talons.

(*) Requête présentée par les chiens de qualité pour obtenir qu' on leur rende l' entrée libre au jardin des Tuileries.

(*) Ἴδε φυλ. 344, σελ. 444.

Puisque le tyran est à bas,
Laissez-nous prendre nos ébats.

Nous promettons, pour cette grâce,
Tous, hors quelques barbets honteux,
De sauter pour les gens en place
De courir sur les malheureux.

στρέφονται τὴν θέαν τῶν θανατικῶν ποινῶν, ἐν ᾧ κατὰ
τε τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην καὶ ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ τοι-
αῦτα θεάματα πλείονες τῶν ἀνδρῶν γυναῖκες παρί-
στανται. — Ἄλλο τὰ λουτρά καὶ ἡ Συνέλευσις . . .

Ἀλλὰ καιρὸς νὰ ἐγκαταλίπωμεν τὰς γυναῖκας ἡ-
σύχους καὶ ἐξελθόντες εἰς τὰς ἀγυῖας ν' ἀνακινήσωμεν

ΔΕΞΙΛΕΩΣ ΛΥΣΑΝΙΟ ΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΓΙΤΕΙΣΑΝΔΡΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΓΕΘΑΝ ΕΠΕΥΒΟΛΙΔΟ
ΕΓΚΟΡΙΝΘΩΙ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕΙΓΓΕΩΝ.

16. ΠΑΚΤΥΣ.

Σ. Χ.

Ἀνάγ. λεγορ ἐν Ἀγίᾳ Τριάδι εὐρεθέν.

ἐκεῖ, ἐν τῷ θεωρίῳ, φιλονεικοῦσι μάλιστα αἱ γυ-
ναῖκες, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐπαναστα-
τικῆς θερμῆς ἢ τὴν φυσικὴν καλλονὴν τοῦ ἀγορεύον-
τος, — ἀνέχῃ.

Ἰππευτοῦσιν ὅμως τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊῶν καὶ
τῶν Ἀμερικανίδων αἱ Ἑλληνίδες κατὰ τοῦτο ὅτι ἀπο-

τὴν κόνην αὐτῶν, μὴ τοι συγκνησθῇ ἡ ἀρχὴ καὶ
προστάξῃ τὴν ἐπισκευὴν τῶν δρόμων· ἡ ὁδὸς Στα-
δίου, ἡ ὠραία ὁδὸς Σταδίου, ἀναχωρήσαντος μετὰ
τὴν ἐπανάστασιν τοῦ μηχανικοῦ Δανιὴλ, ἐγένετο
κονίστρα εἰς μονομαχίας καὶ θηριομαχίας κατὰ λ-
ηλὸς ἀνορθομένων δέ ποτε τῶν τῆς πρωτεύουσας

σας, θέλουσι δαπανηθῇ σχεδὸν ὅσα καὶ πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς, εἰς τοσοῦτον ἡμελήθη καὶ ἐφθάρη. Αἱ δὲ πρῶν προκοίλιοι τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Αἰόλου ὁδοὶ, οὐκ ὀλίγα κοιλώματα παρέχουσιν εἰς τῶν ἁμαξῶν τοὺς τροχοὺς. Τί δ' ἂν εἴποι τις περὶ τῶν λαιπῶν;— ἀνασκαφῶν ἀρχαιολογικῶν δεῖσαι ὅπως ἀνευρεθῶσι ὑπὸ τὸ χῶμα τῶν πεζοδρομίων τὰ λίθινα περιζώματα! Ἀλλὰ καὶ αἱ δημόσιαι ὁδοὶ Φαλήρου καὶ Πειραιῶς, ἡ μὲν ἄβατος ἡ δὲ δύσβατος, κινουσι πάντων τὸν θαυμασμόν· κρίμα εἰς τὰ διόδια!

Ἀλλὰ, περὶ ἀνασκαφῶν εἰπὼν, ἀνεμνήσθην τὰς περυσινὰς τοῦ ἐν ἐν τῷ Κεραμεικῷ, κατὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα λόφου, οὗ τινος μάτην ἀπεφυτεύθησαν τὰ δένδρα, ἀφ' οὗ οὐδόλως ἀνασκάπτεται, καὶ τὴν πεπαλαιωμένην ὑπόσχεσιν, ἣν εἰς τὰς στήλας τῆς *Πανδώρας* ἀνεγράψαμεν, ὅτι θέλομεν δημοσιεύσει τὴν εἰκόνα τοῦ παρὰ τὸ τὸ μνημα Μενάνδρου τοῦ Δοπεΐθους καὶ τὸ κενοτάφιον τοῦ Εὐριπίδου, ἀνακαλυφθέντος ἀναγλύφου μνημείου, τοῦ νεανίαν ἐφιππον παριστάντος τὸν Δεξιλέων, ἕνα τῶν ἐν Κορίνθῳ πεσόντων πέντε ἱππέων, καταρρίπτοντα καὶ θανατοῦντα μεираκίον ἀσπιδοφόρον. Περὶ τοῦ ἀναγλύφου τούτου ἐγράψαμεν ἐν συντόμῳ τὸν παρελθόντα Ιούλιον τοῦ 1863 (*)

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ μουσικευόμενοι παρ' αὐτὸν, μεταξὺ πλήθους πολλοῦ παντὸς γένους καὶ εἶδους, παρατηρήσατε τὴν παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐν μέσῳ τῷ πεζοδρομίῳ ἀνεγνηγμένην στήλην; Εἶναι στόμιον ὑδραγωγείου, ὑψωθὲν ἐπίτηδες ἐκεῖ ἵνα καθωρξίζηται μὲν ὁ τόπος, προσκόπτωσι δὲ νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν οἱ διαβαίνοντες, καὶ μένη εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τῆς φιλοκαλίας τῶν θαυμασίως συντηρούντων τὰς τε ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁσημέραι καταστρεφόμενας τῶν Ἀθηνῶν δεινροστοιχίας.

Τρία μόνον μοι ὑπολείπονται ἀναγνώστριαι:— α'. μία καλὴ εἰδήσις.— β'. ἐν ἀνέκδοτον.— γ'. ἐν πρόβλημα. Ἀκούσατε λοιπόν.

Πρώτη ἡ εἰδήσις, ἡ καλὴ ἀναγγέλλεται χορὸς ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ναυαρχίδος πρὸς ἐόρτας τῆς 3/15 Αὐγούστου.

Δεύτερον τὸ ἀνέκδοτον. Ἀποδημῶν τις τῶν ἡμετέρων εἰς τὴν ξένην καὶ μέλλων νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν φίλην πατρίδα, ἐζήτησε παρὰ τῆς ξενοδόχου τὴν σημείωσιν τῶν ὀφειλομένων καὶ μετ' ὀλίγον ἔλαβεν αὐτήν. Μεταξὺ δὲ τῶν διαφόρων ἐξόδων παρατηρεῖ *pour un bain*, καὶ ἐξηγῶν τὸ *bain* λουτρόν (*bain*), — *Διὰ λουτρόν, γρ. 4* — πῶς, πῶς ἀνακράζει, διὰ λουτρόν! Ψεῦμα ἀπὸ τοῦ 1824, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, δὲν ἔκαμα πλέον λουτρόν! . . .

Ἐρωτῶ, εἶναι δυνατόν;

Ἐλθόμεν τέλος καὶ εἰς τὸ πρόβλημα. Πρόκειται εἰς λύσιν πῶς βασιλεύς τις δύναται νὰ ταξειδεύσῃ διὰ μέσου ἑνὸς ἐπαίτου καὶ τὰνάπαλιν.

Ἡ δὲ λύσις εἰς τὴν ἐπομένην τῶν λαλημάτων περιόδον. Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 4, 1864.

—ooo—

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς ἀδελφῆς Ἑπτανήσου ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, ὠρκίσθησαν καὶ παρεκάθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἡ ἔνωσις λοιπὸν ἐγένετο πράγματι. Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἑπτανήσου ἦλθον φέροντες φιλοπατρίαν, μετριοπάθειαν καὶ ἀφιλοκέρδειαν. Τὴν φιλοπατρίαν μάλιστα αὐτῶν οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι οἵτινες, ὡς ἡμεῖς, ἐθαύμασαν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 15 Ιουλίου ἀπηγγείλαμεν ὅτι παρητήθη τὸ ὑπουργεῖον οὗ τινος πρόεδρευεν ὁ Κ. Βάλβης. Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνεκροτήθη ἕτερον, τὸ ἐξῆς: Ναύαρχος Κανάρης, πρόεδρος καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς, Θ. Δελιγιάννης ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Σ. Σωτηρόπουλος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Κουμουνδούρος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, Α. Λύντος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ὁ ταγματάρχης Καρνάλης ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἀνήκει δὲ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς τὴν μερίδα ἐκείνην τῆς Συνελεύσεως τὴν καλουμένην τῶν Ὀρειῶν.

Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ ἀρχίσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος, ἀφιερῶσα ἰδίως εἰς τοῦτο τρεῖς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Ἡ συζήτησις ἤρξατο τῷ ὄντι τῇ 29 Ιουλίου.

Ἀπέθανεν ὁ Κ. Α. Μανάκης, διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ αἰοιδίου Μ. Τσιτσα, ἐξ ἧς οὐκ ὀλίγα ἐπραξε καλά. Περὶ τῆς φιλογενείας τοῦ ἀνδρὸς ἐγένετο ἄλλοτε λόγος ἐν τῇ *Πανδώρα*.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΥΡΑ. Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 15 τοῦ λήξαντος ἀνηγγείλαμεν τὴν ἐκ νέου σύστασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐκπαιδευτηρίου τοῦ Κ. Γ. Γ. Παπαδοπούλου· σήμερον δὲ λέγομεν ὀλίγα καὶ περὶ τοῦ ἐν Σύρῃ πρὸ ἑπταετίας ἰδρυθέντος οἰκοτροφείου τοῦ καθηγητοῦ Κ. Ν. Περτῆ, λαθόντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν τελευταίων ἐξετάσεων τῶν ἐν αὐτῷ διαιτωμένων. Κατὰ τὰς ἐξ Ἑρμοῦπόλεως εἰδήσεις

(*) Ἴδε τόμ. ΙΑ'. σελ. 132.